

Jeg vil derfor nødig nu stemme imod et saadant Forslag, og jeg er ogsaa sikker paa, at ikke mange i denne Sal vilde kunne gøre det, naar det ikke var af Hensyn til de med Forslaget forbundne Udgifter.

Med Hensyn til de foreliggende Ændringsforslag kan jeg i øvrigt henholde mig til de Udtalelser, som ere fremsatte af den ærede Ordfører, og jeg skal derfor ikke opholde Tingets Tid ved nærmere at motivere min Stilling dertil. Dog finder jeg Anledning til at udtale min Tilfredshed med, at de forsvarsvenlige Grupper i Hærdvalget have tiltraadt Forslaget om Nedsættelse af Tjenestetiden med indtil 1 Maaned for de værnepligtige, der godt-gøre, at de have faaet en tilfredsstillende Uddannelse i Gymnastik og Skydning enten i en Skytteforening eller paa anden Maade. Dette vil bidrage meget til at styrke Interessen for det frivillige Arbejde paa dette Omraade ude i Landet til Gavn for Ungdommen og til Støtte for Hæren. Jeg vil tilføje et Ønske om, at man i Fremtiden fra Lovgivningsmagts Side vil yde dette Arbejde den Anerkendelse og Støtte, det fortjener.

Idet jeg altsaa anbefaler at stemme for de Ændringsforslag, der ere stillede eller tiltraadte af Flertallet under Nr. 1 og af Mindretallet under Nr. 6, vil jeg sluttelig paa mine Meningsfællers Vegne bringe den højtærede Konseilspræsident en Tak, fordi han saa beredvilligt traadte til under de højt vanskelige Forhold og paa et Tidspunkt, da Rigsdagen var kørt fast i sit Arbejde, og Ministeriet Neergaard til vor Beklagelse maatte indgive sin Demission. Den højtærede Konseilspræsident har, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) saa smukt udtalte i Gaar, et gammelt anset Navn i dansk Politik. Vi ville haabe, at dette maa bidrage til, at han maa opnaa den Tilfredsstillelse, at Ministeriet under hans Ledelse med heldig Haand kan føre den foreliggende Sag til Løsning til Gavn for Land og Folk.

Sabroe: Den ærede Ordfører for „de 27“, det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen), bragte Ministeriet og dets enkelte Medlemmer en Tak, fordi de havde paataget sig den meget vanskelige og i Øjeblikket byrdefulde Gerning at overtage Rollen som Ministre. Jeg har set en lignende Tak fremsat i Blade, som staa det ærede Medlem nær. Jeg saa saaledes i „Aalborg Amtstidende“ for nogle

Dage siden en særlig Tak knyttet til Trafikministerens Udnævnelse. Man siger i den Artikel, som omtaler hans Udnævnelse til Trafikminister, at Landets Smaakaarsfolk og de smaa Haandværkere, navnlig Landsbysmedene, kunde være stolte af, at han var kommen ind i Ministeriet. Man fremhævede i den samme Artikel et andet Medlem af Ministeriet, den højtærede Landbrugsminister. De to ærede Medlemmer skulle jo repræsentere Husmændene og de smaa ude paa Landet.

Jeg synes nu ikke, at det er disse to Medlemmer af Ministeriet, som i særlig Grad tildrage sig Opmærksomheden, naar man kaster et Blik hen paa det Ministerium, som sidder. Nej, det er de to i Ministeriet siddende Grever, som præge dette, og det er Grevernes Politik, som dette Ministerium skal gennemføre, ikke Husmændenes og ikke Landsbysmedenes. Den Politik, som den højtærede Konseilspræsident staaer som Repræsentant for i Øjeblikket, er den Politik, som Demokratiet og Oppositionen i dette Land i de to sidste Menneskealdere have gjort alt, hvad der stod i vor Magt, for at undlive. Jeg sad som ung Mand, 18—19 Aar gammel, i Folketingets Tilhørerloge og hørte den nuværende højtærede Konseilspræsident, det daværende Medlem for Københavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg), holde en Tale i Anledning af et Forslag om en overordentlig Bevilling til Københavns Befæstning. Det var en Tale, som gjorde et meget stærkt Indtryk paa mig ligesom ogsaa paa Tingets Medlemmer og paa Tilhørerne. Denne Tale var et fuldstændigt Slag i Ansigtet paa den Politik, den højtærede Konseilspræsident i dette Øjeblik staaer som Repræsentant for.

Jeg skal tillade mig at minde om nogle af Hovedpunkterne i denne Tale. Disse Hovedpunkter falde nær i Traad med det Standpunkt, vi Socialdemokrater have indtaget i hele denne Sag. Den højtærede Konseilspræsident, den daværende Rigsdagsmand for Lejrekredsen, vender sig først mod dem, som frakende Antimilitaristerne Fædrelandskærlighed, og siger derefter, henvendt til disse Folk i Højre, at de have ment, at „vi kun havde Syn for Smør og andre lavtliggende Emner og ikke kunde hæve os til den samme Flugt som de Herrer, der bygge Forter, og som tjene Penge derved.“ Der var et æret Medlem af Højregruppen her i Tinget, som afbrød det daværende Medlem for Lejrekredsen, afbrød ham meget skarpt og sagde: Penge, hvem tjente Penge? —